

Szerkesztőség:
 Templom-utca 14. szám, földszint,
 jobbra.
 Bémmentellen leveleket csak ismert
 kéztől fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:
 Templom-utca 14. szám, földszint,
 jobbra.

Hirdetések díjazásáért.
 Egy sor szám 5 kr. űnnap- és vasárnap
 utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hatón és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre 12 frt.
 Fél évre 6 t.
 Negyed évre 3 frt.
 Egy hóra 1 frt.

Videkre postán küldve:
 Egész évre 14 frt - kr.
 Fél évre 7 frt - kr.
 Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Egy hóra 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben ártódnak.

A német trónbeszéd.

Arad, márczius 4.
 A német birodalmi gyűlés megnyílt, mielőtt a pótválasztások véget értek volna, s ez ellen Windhorst tiltakozott is mindjárt első nap, mint-hogy 60 kerületnek nincs még képviselője. De a tiltakozást kevesen tették magukévá, s így a birodalmi gyűlés hozzá fog azonnal az érdemleges tárgyalásokhoz.

A trónbeszéd nem tartalmaz semmi meglepő, vagy feltűnő dolgot. Mindjárt elején kijelenti, hogy a hadsereg bekeletészámaról szóló törvényjavaslatot, melyet az előbbi birodalmi gyűlés a szövetséges kormányok «sajnálataira» nem fodalott el, nemsókára változtatlanul elő fogják terjeszteni. Ez tehát változatlanul lesz meg is szavazandó.

Egyébként a trónbeszéd békével biztat, hangsúlyozván azt, hogy a császár külügyi politikája folyton arra irányul, hogy valamennyi hatalmassággal, különösen szomszédjaival a békét ápolja és megóvja. A szövetsédek közé értendő természetesen Franciaország is, vagy csakis ő értendő, mert hiszen velünk nincsen semmi baja Németországnak.

A császár kívánja, hogy a birodalmi gyűlés habozás és pártokrakozás nélkül egyhangulag adjon kifejezést a nemzet amag akaratának, hogy Németország határai ellen intézőndő bármely támadással szemben a nemzeti erő egész hatalmában s mindenkor teljes felszerelésben kifejthető legyen. Ezzel a birodalmi gyűlés szaporitáná a béke zálogait.

A kívánt egyhanguság azonban aligha lesz meg. A választásokból kitetszik az a megdöbbentő tény, hogy ha a socialisták nem nyertek is újabb mandatumokat, a socialista jelöltre adott szavazatok száma azonban általában szaporodott. A trónbeszéd is szükségesnek látta kiemelni, hogy a szövetséges kormányok fardozása folytát a social-politikai törvényhozás kiegészítésére irányul. A német kormány

tehát ismeri a veszélyt, s a munkások helyzetének javítását célzó különböző intézkedéseket ígér, nevezetesen a bal-esetek ellen való biztosításnak a munkáskörökre való kiterjesztését.

De nagy kérdés az, hogy ezek az apró intézkedések utját fogják-e állani a socialisták térfoglalásának? Azok a kidobott jelszavak gyorsan hódítanak, s a kormány ígéreteinek hatását leontja az áldozatkészségre való hivatkozás, a mi az adóterhek emelését jelenti. A német socialisták, a mint azt vezéreik ki is jelentették, nem akarnak háborút Franciaországgal, s így természetesen fölöslegesnek tartják a hadsereg költségeinek szaporítását is. Ők nem ismernek német patriotizmust, mely bizonyos határokhöz ragaszkodik, hanem csak általános munkáskérdést minden nemzetiégi különbség nélkül,

A socialista képviselők tehát semmi esetre sem fognak részavazni a septennaturára. A többséget azért, még pedig minden valószínűség szerint a nagy többséget, meg fogja kapni a kormány, de hogy ugyan ez a többség más kérdésekre nézve összetartható lesz-e, az igen kétséges. Ez majd a birodalmi költségvetés, s az új adóügyi törvényjavaslatok tárgyalásánál fog kitűnni.

A mi bennünket közvetlenül és legközelebről érdekel, az a béke fenntartásának a trónbeszédben kifejezett reménye. Nekünk éppen olyan érdekünk e remény valóulását őszintén kívánni, mint Németországnak, s a béke fenntartásának kétségkívül Németország lehet leghatalmasabb factora. Egy kis béke-biztosításra most nagyon is szükségünk volt, s csak az kérdés, hogy hány napig élünk meg vele, mert a Bulgáriából érkező hírek rendkívül nyugtalanítók. Bismarck Németországgal egyetemben nagy és hatalmas, de azt a Hekubát nem bírjuk elfelejténi, félünk, nagyon félünk, hogy megint valami meglepetésre ébredünk fel, s Bulgária nekünk nem lévén Hekuba, a berlini békebiztosítás értéke egy 24 óra alatt semmivé lesz.

Mocsáry és választói. Halas város választó polgárai esütörtökön Péter Dénes föld-birtokos kezdeményezésére, pártkülönbség nélkül: gyűlést tartottak, Mocsáry Lajos képviselőnek a nemzetiégi kérdésben elfoglalt állás pontja ügyében. A gyűlés egyhangulag a következő határozatot hozta:

„A kis-kun-halasi, országgyűlési képviselőt választó kerület választó polgárai, a mai napon pártkülönbség nélkül tartott gyűlésükben határozatot hoztak, mely szerint kinyilatkoztatják, hogy ők Mocsáry Lajos urnak, a választókerület országos képviselőjének, a most folyó országgyűlésen, az év febr. 15-én tartott s a nemzetiégi kérdést saját egyéni fölfogása szerint tárgyaló beszédében kifejtett elveit, melyek miatt az országgyűlési 48-es pártból is ki kellett lépnie, maguknak nem ismerik, sőt helytelenítik. Ezen határozat hozására és nyilvánossá tevésére alkalmat adott a képv. urnak azon nyílt levele, melyet az „Egyetértés” című politikai lapnak f. évi 52-ik számában, febr. 22-én, a balasi választó polgárokhoz intézett. Kelt Kiskun-Halason, 1887 márczius 2-án tartott egyetemes választópolgári gyűlésből. A gyűlés határozatából Gaál Endre elnök, Korda Imro jegyző.”

Mocsáry Lajos e közlésre vonatkozólag azt állítja, hogy a strignyben említett határozat való hozzájárulást az ő halasi pártjának vezértényezői megtagadták, a mi — ha igaz — mindenesetre igen sajnálatos, mert a Mocsáry miközöttél minél impozánssabb alakban kellene, hogy saját választói megbélyegezzék.

A hatóságok és a felség folyamodványok. Több ízben előfordult az az eset, hogy egyes felek részéről a felségesség intézet s legfőbb kézjegy nélkül levezetett felségfolyamodványokat nemcsak a hatóságoknál, hanem a legfelsőbb kézjegy hiányának oly értelmezés történik, mint a törvény legmagasabb helyen elutasításának jelezetnek, minden tárgyalás nélkül tagadlag intézték a felségesség iránti legmélyebb bizalommal benyújtott folyamodványok kézbevitelének elbírálásánál, mint azok, melyek az illető hatóságnál közvetlenül nyújtottak be. Ezen eljárásnak jöve való megakadályozása céljából a belügyminiszter kör-meleletét intézték a törvényhatóságokhoz, melyben kijelentik, hogy a legmagasabb kézjegy nélkül levezetett folyamodványokat, felőbb utasítás nélkül is azonnal tárgyalás alá vegyék és saját hatáskörükben a fennálló törvények és rendeleteknek megfelelőleg szabályszerűen intézzék el. sőt oly esetekben, midőn a tárgyalás folyamán minden kétséget kizárólag kitűnik, hogy a kérelem olyan, mely csak a Felség kegye által teljesíthető, s a folyamodó arra teljesen méltó, rendkívüli kegyelmi javaslat iránt a miniszterhez előterjesztést tegyenek.

KÜLFÖLD.

A német trónbeszéd és a béke. Nagy hullámokat vetett és szenvedélyes válsztási küzdelmek után esütörtökön nyílt meg újra a német birodalmi gyűlés s kívált a jelen viszonyok közt igen fontos és éppen azért nagy feszültséggel várt német trónbeszéd inkább az által mond sokat, a mit elhallgat, mint a mit kifejez. A trónbeszéd említi ugyan a kormány abbeli törekvét, hogy a békét minden hatalmassággal, főleg pedig a szomszédos államokkal fenntartsa, de az a mondhatni szokásos clausula, melyben a béke fenntartása iránti remény szokott rendszerint kifejezést találni, — az ez-uttal elmaradt. A békés kitátásokra nézve azonban még sem mondható teljesen igazságtalannak a német trónbeszéd. Először, mert a német kormány békés célzátait hangoztatja, másodsor mert a béke „hathatós” támaszát tüntette föl a septennaturát, melyet a birodalmi gyűlés most már kétségkívül meg fog szavazni.

A birodalmi gyűlés megnyitását mintegy 250 képviselő vett jelen. A pártok közt a nemzeti szabadelvű párt volt legszámsabb tag által képviselve. Bennigsen és Miguel szintén részt vettek a megnyitáson. Az udvari páholyban Lajos bajor herceg foglalt helyet. 10 órakor léptek be a szövetségtanács tagjai élökön Bötticher államminiszterrel és Lerchenfeld gr. bajor meghatalmazottal. Erre Bötticher miniszter felolvasta a trónbeszédet, melynek egyes pontjait, különösen azt, mely a császár hékes politikájáról szól és mely hangoztatja, hogy a birodalmi gyűlés egyhangulag szavazza meg a katonai javaslatokat, élénk tetszennyilatkozatokkal kísérték. A trónbeszéd felolvasása után Lerchenfeld gróf háromszoros „hoch”-ot kiáltott a császárra.

LEGUJABB POSTA.

— A bolgár katonai forradalom.
 A Havas-ügynökség jelentése Bulgáriából: A silistriai helyőrség a Silistria előtti sárosot megszállotta, hogy az ellene kivonult ruszai és szulái helyőrségek átvonulását megakadályozza. Mindkét csapat egymással szemközt áll. Mostanig azonban ősszedtközés nem történt. Híre jár, hogy Tatar-Bazarisikban is zündülés tört ki. Ovatosaságból a román kormány csapatokat ősszpontosít a határmentén; ugyanaz teszi a török kormány a ruméliai határon.

A csapatok esütörtökön reggel 5 órakor iamét Silistria-ba vonultak be. A lázadók parancsnoka, Krestow százados, halva találtatott. A pártjához tartozók ellentállás

nélkül futásban kerestek menekedtek.

Az a hír, mintha Bulgáriában hét város helyőrsége a lázadás pártjára állott volna, eddig nem nyert megerősítést.

A Havas-ügynökség szerint a silistriai lázadók vezetői nem keltek át a Dunán, hanem a dobrudsai határ felé fordultak, hol Krestow bolgár katonák által megöletett. A ruszai lázadás vérontás tekintetében sokkal komolyabb természetűnek látszik. A Ruszai hadsereg két pártja oszlott. Azt hiszik, hogy a lázadók a kaszárnyákba menekültek, hol a kormány pártján lévő csapatok által megtámadtak. Hír szerint számos halott és sebesült esett, áldozatul. Ruszai bejutni, vagy a várost elhagyni, lehetetlen.

Egy másik forrásból a következő híreket vesszük:

Silistriában a lázadást elfojtották. Kristen ezredparancsnok megöletett, egyezkedés történt az ellenségkel, egy másik vezíró szerint a szulai csapatok által.

A Silistriában elindult csapatok távollétében Ruszai lázadás utótti ki. Gyurgyevóban puszkálóvevek roppogás hallatszik. Esütörtök reggel óta meg van szaki-tva minden összeköttetés Bulgáriával. A silistriai lázadók főközlömposai átkeltek a Dunán. Ott azonban a román hadságek résen voltak, ama parancs következtében, hogy mindenki, a ki Dunán átkel, fegyverezzen le, de máskülönbben az illetőkkel kiméletlen bánjanak. Mondják, hogy a silistriai lázadás egyszerű fogás volt arra, hogy Ruszai kóbor csapatokat eltávolítsák s hogy e sokkal fontosabb helyet megszálhassák.

Silistria város lakosságát a kormány mellett nyilatkozott. A parancsokat elfogták, a lázadókat lefegyverezték.

Hogy ez a katonai forradalom valóban orosz aknamonta gyümölcsé, kitűnik a következő jelentésből:

„A „Swjet” kijelenti, hogy Oroszország tekintetű a silistriai és más, észak-bulgáriai eseményekre, nem maradhat többé közömbös nézője a balkánfélszigeti eseményeknek, s olyan rendezvényekhez kell nyulnia, hogy a Balkán félszigeten ismét helyreálljon a nyugalom és a rend. A haditanács sersda óta tanácskozik azon, hogy minő rendezvényekhez kelljen nyulnia. A többi pétervári lapok szintén hasonló szellemben nyilatkoznak.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája.

(Márczius 4.)

Sorozáskor.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —
 Irta: Horváth Jullia.

Vasárnap volt, s még pedig olyan, mint a milyen falun már szokott lenni sorozás előtt.

A klarinétos fújta, az öreg Dade meg rezgettette czimbalmán azt a taln alá való nóát, mely ma csupa elkeseredéssből is oly annyira ki lesz ezírfára. Hej, nagy dolga is ám az három évre ott bagyni a falut... Különösen Kerekes Pistának, meg Czifra Marczinak.

Egyik a másikat ugyan édes örömezt elklüténé a muszka elébe „a szák szevedei paprikával”, de azért maga magába mindegyik csak azt gondolja, hogy jó volna már azt az egy szócskát hallani, hogy: „untálgák.”

A falu apraja-nagya de különösen a lányok már egybegyülnék a nagy koremsáns. Van még mindeniknek valami mondani valója szive választottjának. Már rá is perdülték a tánczra.

Marci össze üti bokáját, nagyott pödör serkedező bajusza hosszabb szálain s ki viszi a szoba közepére a falu legszeib száját. Nem lát semmit, csak annak a két csillagnak a fényes ragyogását, mely úgy tödökölt Eszter szemében.

Hosszan el-el nézi azt az eleven virágot s aztán nagyot kúrjant elkeseredésében.

— Hej, ha ez az éjszaka Szent-György napig tartana. Hat hónap és három nap kumulatán magamat.

— Hallod-e te Eszter, mondanék én neked egy nagyot, de csak úgy, ha meghallgatod.

— Tudom már, kee megin’ a régi nó-tát kezd elülről, pedig már jól tudja, hogy én csak izét... szeretem.

— Mit, hát én nem vagyok olyan legény, mint Kerekes Pista? Meg aztán egyforma sors vár rák s én meg csak a mondó

vagyok, hogy há Pista bent maradhat katonának, én meg talan nem. Aztán várnál te rá három estzendeig? Hej Eszti, nem hozná az oly igazan haza a szívet, mint a milyen nagyon én szeretlek.”

Még többet is mondott volna Marci, ha Pista nem terem a sarka mellett s elnem rapja Esztert a fordulánál rá rivalva, hogy „már csak járja ründegyik a párjával!”

Marci nem szólt csak mérgeben nagyot ütött öklével a czimbalom hurjaira s elkárpáztatta szemét az öreg Dadeinak egy tiesssel s oda kiáltott: „Huzd öreg az én nóátmat az árgyélusát ennek a czudar világának, hadj járjam a páromnál!” s magásra felemelt a boros palaczkot s ugyancsak csinált magának helyet a szobában, hogy megérezték, ki a legény a csárdában, kik közel álltak a bokájához. Így hosszantotta Marci öket mindaddig míg bíró uram hivatalos tilalma szét nem riasztotta a duhajkodókat.

Szépén süttöt a márcziusi nap. Mintha mosolygott volna arra a deli legényekre, kik most a kocsira ültek, hogy egy néhány óra mulva felesküdjének a királynak.

Már mindegyik ott állt a helyén csak Kerekes Pista támasztgatta még Eszterék kapufélfáját és ki tudja meddig állta volna ott a „silbakkot”, ha jegyző uram nem veszi el a tiérelmet s oda nem küldi a kis bíró, hogy: „hagyják a bucsuzást octóberre, több értelme lesz annak akkor.”

A legények danájától megvadulva szá-guldtak a lovak tova s nem telt bele rövid óra-Kerekes Pista meg Czifra Marci ott találták magokat a sorozó comissió előtt.

A szerencse őket az első között sorozta.

Czifra Marci volt a 18-dik.

Nem soká’ vesződtek vele, megütötte a mértéket.

Mikor kijött édes anyja, ugyancsak törtlgtette a szemeit.

— Ne sirjon ke’ szülem, nagyobb az én bajom, mint a kende’, s mig azt mondta Eszterre gondolt, hej de nagyon is a szí-é-őz-nőtt az a leány.

Nem úgy jött ám ki Pista. Sugárzott az arca az örömtől.

Mintha tudták volna a nagyságos urak oda benn, hogy ő jó gazda lesz az eke szarva mellett otthon is; különösen, ha Eszter hordja ki neki a tarhonyás paprikást a mezőre és rá mondta: „untauglich.”

Octóber szák reggel volt.

Nagy napra virradtak Eszterék házánál. Az újbó: mellett megültek a lakodalmát, melynek híre hét faluban elhangzott.

Marczirol meg csak annyit tudtak meg a falubeliek, hogy igen jó katona vált belőle, mert minden bétan megköstaltatták vele az „einzelt”, ahol minden háborítás nélkül gondolkozhatik a „régí legénységen.”

A filiszter leánya.

(6. Folyt.) (Regény két kötetben.)
 Irta: Hjaltmar Björth Boyesen.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —

ELSŐ KÖTET.

V.

Alma vakmerőségét követ el.

Alma a számokát hirtelen összehasonlította és rögtön felfogta a „fedezet” szó jelentőségét. Most már belátta, hogy hibát követett el, amennyiben csekély pénzereje mellett az árbullázások ellen nem küzdhetvén, habár a legbiztosabb papirokból ily nagy mennyiséget vett. Gyorsan felöltözökött és örült, hogy fivérének kiviln nem volt senki itthon; Walthner nem régiben tévén le vizsgálta, hogy e nagy szellemi megerőtítést pótolja, hazatérte óta ritkán kelt fel délelőtt. Ezenkívül azt a nezetet vallotta, hogy egy fiatal embernek, a ki mint ő, pályaválasztás előtt áll és e fontos lépésnél nem akar hibát elkövetni, lehetőségig gyakran és hosszú ideig kell fekvő helyzetben maradnia, mert úgy vélte, hogy a gondolatok a test vízszintes helyzetében a legbiztosabbak és az ember a legelőfogatlanabbul itél.

Alma még is, midőn a lépcsőn állva keztyűjének utolsó gombját begombolta, aggródo pillantást vetett ablakára — de a besútkott ablakablakából azt a megunyrtató meggyöződést merítette, hogy Walthner még a megérdemelt nyugalmat élvezte.

Gyorsan léptekkel haladt az avenuén. Ide-

gesnek nyugtalannak és képtelennek érezte magát gondolatait azon tárgynál ősszpontositani, mely e pillanatban részéről a legnagyobb figyelmet igényelt. Eleuenkülve a legnagyobb kedve lett volna fejéből kivenni ez ostoba, kellemetlen dolgokat, melyeket csak azért látszottak feltalálni, hogy szerencsétlenül és nyomorultta tegyenek egy fiatal leányt, a ki pedig teljes joggal követelhetta, hogy az élet kellemetlenségeitől meg legyen óva. Ha barátja, vagy barátinője lett volna, a kivel közölte volna baját, mennyivel könnyebben viseli el mindezt!

De sajtáságos, hogy neki, a kit a férfi és nő imadók egész serege rajongta körül, nem volt soha sem barátja, sem barátinője. Környezeténél magát eddig annyira bölcsesbnek és magasabban állónak képzelte, hogy ezekkel a barátság állásának lehetősége teljesen ki volt zárva. És mégis e pillanatban még egy ostoba jó barát is jótétemény lett volna rá nézve. Wellingford jutott eszébe. A földkerekségen ez volt az egyetlen ember, a ki valódi hatással volt rá, sőt beismerte, hogy nagy tiszteletet kellett benne. Alma visszaemlékezett a neki tett ígéreteire és azon gondolkodott, hogy tulajdonképpen kötelező-e az?

Fellettőbb megalázó lett volna, szákban és fejére hamut hintve előtte megjelenni és bevallani, hogy jövendélese már beteljesedett. Nem, akkor mégis csak jobb Löwenthalhoz fordulni és nagylelkűségét igénybe venni! Azonban a szidónak apró, Álók szeméire és karvaly orrára való gondolatborzadályllyal töltötte el. Vele szemben annyira gyámoltalannak érezte magát és meg volt előre gyöződve, hogy előkelő fensőbbisége és önuralma a második találkozásnál éppen úgy cserbe fogja hagyni, mint történt az elsőnél.

Egy pillanatig arra is gendolt, hogy atyájához folyamodjék; de ez, ha méregbe jött, nagyon durva volt és oly szavakat használt, melyeket kívül más sohasem feledhetett. Wellingford ellenben, ha iskolamesterkedett is, tetőtől talpig gavallér volt és bizonyára semmi körülmények közt sem kísérli meg, hatalmát érzeteini vele — ellenkezőleg a dolgot lehetőleg megkönnyitendő rá nézve és ígérethez képest megmentendő minden kellemetlenségtől. Hogy miként fogja csinálni, arra egy pillanatig sem gondolt. Bölcsességében határtalanul bizott és egyelőre csak azzal tördötött, hogy a terhet saját gyenge vállairól lerázza.

De mégis, hogy adhatná magát annyire

egy férfi hatalmába, a kinek szemében oly fenségesnek és elérhetetlennek kívánt látszani, mint a csillagok? Nem jobb-e ékeszeiret, mint az ő tiszteletét fölszoldni? Ezen kívül a kérdés nem fért össze természetével — és van-e valami utátságosabb, mint a veszteségeit sirató játékos? Nem, a dacz jobban illet neki, mint a megalázkodás.

Baugrott tehát egy börkocsiába és a kocsiának Löwenthal lakczimét mondta. Minden körülmények közt meg akarta tenni a kísérletet ékszerének megmentésére és a czéloból megkínálni a zsidót néhány gyűrűvel és más apróbb érték tárgyakkal, a melyektől persze nehéz zivvel vált meg. Forgalma sem volt arról, hogy azok értéke a követelt összegnek megfelele, de hát a felajánlás nem árthatott. Majdnem elvesztette türelmét önmaga és az egész világ irántában. Ugy tónt fel neki, mintha minden ember összeeseküdt volna ellene, hogy őt bszantsa és minden a mihez fog, rosszul sikerüljön.

Ez emelkedések közt észrevette, hogy egy férfi igyekszik a kocsiaval lépést tartani. Egy hirtelen oda vetett pillantással meggyöződött, hogy e férfi nem más, mint Wellingford, és a gondolat, hogy tulajdonképpen oka van rá haragudni későn jött, arra nézve hogy udvozlását barátságosan ne viszonzza. A kocsiának megállást parancsolt és a kocsi mellé jött mérnöknek elbajoló szívellyességgel nyujtotta kezét. „On sétál az üzleti órákban, Mr. Wellingford!” szólt vidáman. „Ugy látszik a világnem nagyon érzi a mérnökök szükségét.” „Misz Hampton, ez szomorú tény”, válaszolt Wellingford ábrándos mosollyal. „Annyi mérnök van a piaczon, hogy munkájukat majdnem ingyen kapható. Epen Löwenthal Simonhoz indultam, hogy inditványozzam neki közősen egy vállalat alapítását, mely hivatalna lenne a mérnökök árfolyamát emelni. Ennél részt vehetne legalább megtérülne a Newyork-központi részvényekből eredő vesztesége.”

„Hát én már hallott vesztésemről, ha szabad kérdenem?” kérde Alma kissé hideg-gébb hangon. „Nem tudom, hogy erről tudósítást lett volna a reggeli lapokban.”

„Ez nem, de bennük volt a részvények árfolyama”, válaszolta a rendíthetetlen Wellingford. „Megengedtem magamnak, hogy az ön speculatióját figyelemmel kísérem, és — hogy őszinte legyek — ohajtottam, hogy ön vezessen.”

„Nagyon szeretetre méltó” vizontá Alma csúpszen. „Le vagyok kötelezve jó kívánataért.”

TAVIRATOK.

A bolgár felkelési kísérlet.

Sophia, március 4. (Az Aradi Közlöny eredeti távirata.) Az oroszok idejében felfedezett. A kormány Karavelov, Zanov, Nikoforof, Lazarov, Sarafov, Orasakov összeesküvőket és több tisztet elfogatott.

Rustsukban tegnap a felkelési kísérlet alkalmával több lázadó meglepetten, négy megsebesült, míg mások a Dunán át akarva menekülni, a vízbe veszték. — A felkelést orosz ügynökök szították. Most már a felkelés úgy Szilisztriában, mint Rustsukban el van nyomva.

NAPTÁR.

Március 5. Szombat. Róm. osth. naptár. Ősz. Prot. napt. Frigyes. Görög-ország napt. (február 21). Timot. Nap két 6 óra 36 percz. Nap nyugszik 5 óra 48 percz.
Március 8. A „Kölcsey-Egyesület” irodalmi kiadása Pécskára.
Március 12. Öv. Somogyi Józsefné táncpróbája a „Fehér Kereszten.”
Március 12. Arad megyei közigazgatási bizottságának ülése d. e. 9 órakor.
Március 12. Arad városi közigazgatási bizottságának ülése d. n. 3 órakor.
Március 18. Az aradi tisztviselői kör estélye saját helyiségében (Tücherer szálló.)

HIREK.

Arad és Vidéke.

Fabian László főispán, a tegnap reggeli vonattal a fővárosból Aradra érkezett.

A népfelkelési tiszt állásokra vonatkozó pályázat ügyében a honvédelmi miniszter a törvényhatóságokhoz újabb rendelkezést és hirdetményt bocsátott ki, melyből a pályázók számaiban bővebb ismertetést közölünk. Egyelőre csak annyit jegyzünk meg, hogy a pályázók összeírása nemcsak a városi, hanem a járási hatóságok (főszolgabírók) által is eszközöltetik a pályázókhoz, és a pályázók jelentkezését, mert az összeírásokat a hó 20-ig a miniszteriumhoz kell felterjeszteni.

Az aradi törvényező elnöke a királynál. Oltórubay Károly, az aradi törvényező jeles elnöke Budapesten tartózkodása alkalmából esztörtökön délelőtt volt kihallgatáson őfelsége előtt a budai várpalotában. Oltórubay Károly az alkalommal köszöntö meg az aradi törvényező elnökévé történt kinevezését.

Az újonczások Aradon tegnap ért véget és pedig teljes eredménnyel, amennyiben egy a közös hadsereg, mint a honvédség részére megkívánt jutalék egészen betelt. A sorozó bizottság Salacz Gyula polgármester elnöklete alatt mindenképp a harmadik korosztályból vett be egy hadkötelest a póttartalékba és egyet a honvédség kötelékébe. A negyedik korosztályból 44 hadkötelest állított elő, kik közül a honvédség be-

„Ne beszéljünk erről,” folytatá Wellingford törvényt komolysággal. „Nem akarok prédikációt tartani, hanem annyit mondhatok, hogy olcsó pénzen jutott igen értékes tapasztaláshoz.”

„Ugy értem, hogy ha nyert volna, bizonyára tovább játszik. A történet után meg vagyok győződve, hogy nem teszi.”
„Ha ön én reám vonatkozólag valamit biztosnak tart, akkor még sok meglepetésben részesülhet. Tudja, hogy szeretek különbözni és úgyszólván épp oly kiszámíthatatlanok, mint az athléták.”

Eközben Alma szokott hangjától ismét eltért és közel állott a bizalmaskodás vesztélyéhez. Nagy gyanúja volt ugyanis Wellingfordra, hogy részünt közevet, részünt közvetlenül gyámolítólag beavatkozott ügyeibe és atyáskodó beszédei dacára irányában érzett jó indulatát nem fojthatta el. Arczában és modorában annyi férfias és bizalomra gerjesztőség nyilvánult, hogy fensőbbjével kiengeszteltek érezték magát, sőt e pillanatban szinte tisztelt neki, hogy fensőbbjével érvényre emelte. Nem talált többé semmi megalázót abban, hogy saját véleményét az övének alárendelve és a felőle táplált nézetének helyességét elismerje. Habár ez értelmességének némi kicsinyisést foglalta magában.

„Tudja-e, Mr. Wellingford, hogy ön igen kellemetlen ember,” folytatá Alma, látván, hogy saját jellemzésének elmondása után nem kap választ. „Mindígy értem, mintha ön becsmérelné mindazt, a mit én teszek. De ha tényleg így van, látatlanban megbocsátok önnek és helyet ajánlok fel önnek kocsimban, mert szörnyű nevelésű egy az utcai folyókán keresztül társalgást folytatni.”

„Nagyon lekötelez. De akkor kocsizunk valahová, mert nem kevésbé nevelésű az, ha egy álló kocsimban egymás mellett ülve csevegünk.”

„Helyes. Menjünk a tengerpartra. Sőtárogok egy kis sóslevegő után.”
Wellingford elfogadta az Alma mellett levő üres helyet és egy ideig halgatagon ültek a dőcögős kövezeten haladó kocsimban.

„Miss Hampton,” szóló végre a fiatal ember, „szeretnék valamit önnek mondani, de magam sem tudom, hogy mit.”
„Az szeretnék mondani, hogy mindez megjövendölte. No, csak mondja ki, liss bevallottam már, hogy engesztelékenyebb hangulatban vagyok és kecsk vagyok megbocsátani.”

sorozatott négy, felülvizsgálatra küldött 1 és felmentett 4. Az újonczásokat delután 4 órakor fejezte be a bizottság.

Fiscalisok bálja. Mennyivel kedvesebb ezek a fiscalisok, mint mikor a cigány buzza nekik a nótákat, mint mikor ők hegedülik azokat a bizonyos keserű ismeretes „nótákat” a clienseiknek. Csupa kedély és elevenesség mindegyik, mintha bizony a claque nem is hevert volna az egész farsangon át a corpus juris tetején. Ezt igen jól tudják ők előre és azért rendezik az estélyüket maguk között. Nem engedik be a clienseiket attól féltve, hogy azok a 55-től ment kedélyesség pillanataiban nagyon engedékenyeknek találnák őket, s ily viszonyok közt a mint szaporodna a cigányvóta, úgy fogyna kisebbedne az a másik „nóta”. De hát a fiscalisok tegnap este nem is voltak annyira ügyvédek, mint tánczosok. És a coloneban nincs helye semmiféle prókator-fogásnak.

Hanem elég az ügyvédekről, mikor az estélyen a diadal az ügyvédeké volt. Olyan józól, pompás tekintetes” vacsorával fogadták a vendégeket, hogy Murádi bácsi is színtelen elfelejtett mellette tosztrozni. A patkóalaku asztal gyönyörűen volt felterítve, nem hiába buzgózkodott körülötte egész délután az egyik lelkes rendező, a ki errel a buzgóságával odáig vitte, hogy este már az összes felszolgáló szobalányok a keresztnevével szólították. A vacsora alatt Horváth Feri cigánybandája játszott táncra hevítő nótákat, a minék a hatása az lett, hogy az asztalok kilődültával csakhamar megeredt a tánc. A milyen hamar kezdtek, olyan nehezen végezték. Táncoltak akkor is, mikor már a nap sugarak rezték az ablakokon. És mikor vége volt a mulatságnak távoztak egy végzetlenül kedvesen eltöltött éj emlékével. Ecsobba az emléke beszövik azoknak a neve, kik ezt a mulatságot oly fényessé sikerülttették.

A főrendezői kokárda Antalffy Endre, Müller Károly Vizer Péter és Reichner Károly gomblyukát disziti. És most midőn a lelkesedés tetőpontjára hág, mi is lekedve emlékeztünk meg arról a végzetetlen szeretetreméltóságról, melylyel Hász Sándorné urnó, mint háziasszony az egész estét megaranyozta. És ebben az aranyugaras fényben a következő ragyogó szépeket jegyeztük fel: A szonnyok: Hász Sándorné, Szalay Károlyné, Múlek Lajosné, Tagányi Istvánné, Jónescu Lázárné, Perger Jánosné, Elek Istvánné, Adler Lipótné, Reichner Károlyné, Lukácsy Lajosné, Mittler Izidorné, Vizer Péterné, Báltaszki Lajosné, Lamberger Lajosné, Nemess Zsigmondné, Weidenfeld Istvánné és Sonnenfeld Károlyné. Leányok: Laczay Erzsike, Tagányi Hajnalka, Vertán Ilonka, Szalay Erzsike, Hász Ilonka, Hermin és Sarolta, Czifra Flóra, Antalffy Janka, Andrányi Jenny, Lusztig Janka, Lukácsy Sarolta és Lenke, Elek Juliska, Mittelmann Irma, Perger Irma.

Az első négyest 32 pár táncolta, a mely szám a későbbi négyekben sem fogyatkozott meg.

E mellett a fiatal leány oly komikusan ütött mellére, hogy Wellingford komolysága daczár: nem tudott egy mosolyt elfojtani.

„Nem,” válaszolá, egy kissé elpirulva és tekintetének alkalmas pontot keresve, „ezt megmondani, ez nem mesterség.”
Edjigi fensőbbjére rögtön elenyészett és Alma változó szépségében hajlandónak érezté magát zavarát egy le kedvesnek találni, mint előbb leereszkedő modorát. Kezdetét saját hatalmának tudatára ébredni, érezté, hogy oly hatást idézett elő, mely létrehozta a kölcsönös függetlenségét és e felfedezés csabamar kíségette megálódó helyzetéből.

Wellingford ismét összeszedte magát és bár kerülte a fiatal leány tekintetét, de hangja nem árulta el az önbizalom hiányát, midőn így szóló: „Hisz Hampton, a mit önnek mondani akarok, az bizonyos tekintetben összefügg az udvariaság megsértésével és ép ezért nehéz előadni. Nem szeretném, ha úgy tünne föl, hogy az ügyei iránt való érdeklődéssel üldözöm — nem akarok terhére lenni és ha önre nézve kellemetlen az ügyről beszélni, bizonyára nem fogom azt többé említeni.”

Wellingford elhallgatott és őszinte barátságos tekintetét vetett Almára. A leány elpirult és bájos zavarban így válaszoló: „Ön nagyon jó irányban. Ezt beismerem és soha eszembe sem jutott, hogy sértve éreztem magamat, az által — az által — Egy ideig kereste a helyes kifejezést, de aztán felhagyott a kereséssel és hirtelen kitörő erőszérel folytatá: „Nem is hiszi, hogy mennyire gyűlölöm magamat ezért — de tudom, hogy mindazt a bajt megérdemeltem, mely a gyalázatos dologból reám hárul. A legborzasztóbb zavarban vagyok és nem tudom, hogy miként szabadulhatnék ki belőle. Ha legalább a Newyork-központi részvények helyett tengerparti vasuti részvényeket vettem volna! Akkor négyezer dollár vesztésű helyett lenne most nyolcezer dollár nyereségem. Nem boszantó ez? Mintha minden összeesküdött volna ellenem és mit használ, hogy önmagamat gyűlölöm azért, mert az ön figyelmeztetéseire nem hallgaltam, azt pedig gyűlölöm Löwenthal Simont, mert megszállt és gyűlölöm az egész világot, mert engem boszant és kellemetlenségűt egyebet nem nyujt!”

Oly ideges izgatottságba hozta önmagát, hogy szempillái alatt könnyek rezték és keves hiba volt, hogy sírásban nem tört ki. A fiatal ember lényében, még ha tréfás hangon beszélt is, annyi lélektől rejtett, hogy a leányra nézve nem lehetett közönyös, hogy

— Irodalmi kirándulás Pécskára. A „Kölcsey-Egyesület” elnökségétől vettük a sorokat: Tisztelettel felhívattuk mindazokat, kik a „Kölcsey-Egyesület” március 8-án rendezendő pécskai kirándulásán részt akarnak venni, hogy ebbeli szándékukat az ifj. Klein Mór és Betteleim-féle könyvkereskedésben és a Domonkos czukraszadjában kintt izeken nevők aláírásával sziveskedjenek vasárnap délig az „Szállásolás” megjelölésű végett a rendező bizottság tudomására hozni. Vasuti menetidő oda és vissza külön-vonat személyenként 1 frt. Beléptidő a hangverseny és mulatságra személyenként 1 frt 50 kr. Csáládjegyzék személy 3 frt, azonfelül 4 frt. A elnökség.

Kocsipostai küldemények kézbesítése. A közlekedési miniszterium megengedte, hogy Arad város azon részeiben, melyekben a kézbesítő kocsis az évbármely szakában akadálytalanul közlekedhetnek, a kocsiposta-szállítmányok h a z h o z k e z b e s i t e n d ö k. A kézbesítési díj következőleg állapították meg: 1 kgr. 500 grammtól 10 kgrig 5, 10 kgron felül 10 kr. A kézbesítési kocsijárat által érintett helyeken lakó azon felektől, kik esomagiakat a postáról maguk hordatják el, és ebbeli kívánságukat írásban nyilvánítták 2 frt 50 kr. havi rakatári díj lesz beszedendő, mely összeg negyed évi, félévi, vagy havi részletekben előre lesz lefizetendő. A két kézbesítő egy fogatú kocsiposta járatért az aradi postaszállítmány 950 forint alány engedélyeztetett.

Sorozások a megyében. Arad megye járásában a következő határnapok tüzetek ki a sorozás megjelölésére: A pécskai járásban (székely: Pécska) március 7, 8, 9, 10, 11; a radnai járásban (székely Soborsin) március 14, 15, 16, 17, 18, 19; a világosi járásban (székely: Pantok) március 30, 31 és április 12; a borosjenői járásban (székely Borosjenő) április 4, 5, 7, 12, 13, 14; a borosbesi járásban (székely Borosbes) április 20, 21, 22, 23, 26; a nagyhalmai járásban (székely Nagy-Halmagy) április 28, 29, 30; az aradi járásban (székely: Arad) március 30, 31, április 1, 2, 4; a kisjenői járásban (székely: Kis-Jenő) április 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23; végül az eleki járásban (székely: Elek) április 25, 26, 27, 28 és 29-ik napja.

A vasuti tisztviselő bálja. A hogy az utolsó vonat elindító csegytű elhangzik, felharsan a cigány zenéje az indóházban s a „szárnyas kerék” lovagjai szilaj szárnysebességgel megkezdik a táncot, s folytatják a gőzénél és nagyobb kintartással minden egyes állomásig. Az állomásoknál persze kisebb a pihenő, mint a vonalon, a minthogy mindez nem is lehet másképp olyan mulatságon, a melyen a vasuti tisztviselők minden táncestélye volt és a milyen a mai is lesz. Oláh Andor a vasuti táncestélyek e fardhatatlan buzgalmu rendezője társaival együtt sebb elismerést alig nyerhet, mint azt a kedves emlékezetet, a melylyel mindenki a vasuti mulatságokra visszagondol s azt a valóban rendkívüli érdeklődést, mely már hosszú idő óta a ma esti bál iránt is nyilvánul. A mai est egy hazafias czállal is egybe lesz

mily véleményben van róla. Félig meddig igaz volt, hogy haragudott rá, meg is azt a nevelésűs vagyát érezté, hogy jó véleményét keltsen benne maga felől és e vagy rezgett elő szenvedélyes szavaiból, melyek megindítják Wellingfordot, ha erre egyáltalán még szükség lett volna.

„Ha megbizik bennem annyira, hogy felhatalmazást ad nekem, akkor hiszem, hogy az ügyet önre nézve vesztésű nélkül rendezhetem,” monlá Wellingford.

Teljes bizalommal viseltetem ön iránt,” sietett Alma válaszolni. Ezt nem is kell önnek komolyan bizonygatnom — és ha nem szégyenelném az öntől való függést, ajánlatát készezőleg elfogadnám.”
„Ez által sem leköteleztem nem lesz, sem hála rá nem kötelezve irányban,” vizsonzá szász útlei hangon. „Tekintsem egyszerűen ügynökének és ha önnek könnyebbülést okoz, kétsz vagyok az eljárás költségeket is felszámolni.”

„Igen, ezt kérem. Ezzel nagy szolgálatot tesz nekem,” vizsonzá Alma és jellemző könyvedséggel a dolog tulajdonképeni lényegétől elérve folytatá: „Hogy neogitóján mindjárt első találkozásunk alkalmával — tudja akkor a közben! — keresztüllátam, ezt talán nem is kell mondanom? Amaz este nem tudtam ugyan, hogy ki ön, de rögtön tudtam, hogy mi.”

Wellingford épen válaszolni akart, hogy emlékszik, miszerint akkor foglalkozásáról beszéltek, midőn hirtelen felfogta e megjegyzés finomabb értelmét; de e felfedezés által előidézett örömet képes volt ügyesen elrejteni amennyiben megparancsolta a kocsinak, hogy a pénzügyekben megbízott és Wallstreeten lakó ügyvédjéhez hajtson fél óra múlva ki voltak állítva az okmányok, melyek alapján Alma megbizta Wellingfordot, hogy részvényei felett rendelkezék és a megkönnyebbülés leirhatatlan kellemes érzetével tért vissza a fiatal leány a szülői házhoz.

Utöközben ugyan néhányszor felébredt benne a lelkiismeret és nyugtalanokdni kezdett, de ismét elhallgatatta, azt mondván magában, hogy tulajdonképen mindennek Wellingford az oka és aggálytalanul megmenthetni magát általa oly kellemetlenségűt, melybe ő döntötte. Mert — így vélekedett — ha beavatkozása által nem ingerli daczra és ellenmondásra, akkor valószínűleg elment volna Simontól a nélkül, hogy ékszerét és lelki nyugalmát ostoba spekuláció által kockáztassa.

(Folyt. köv.)

köve, a mennyiben a táncteremben elhelyezett perseyek az „E. M. K. E.” javára hívják fel a mulatók áldozatkészegét. A táncestély kezdete 9 órakor. Az indóházig s visszafonatuat kocsik közlekednek.

Négy aradi utcza kikövezése. János Demjén dr. minorita-rendőnök vezetés alatt Salacz Gyula polgármester, Boros Béni, Nachtnébel Ödön, Lechner János nyug. esperes, ifj. Kristyó János, Rauuer Antal, Nikolics Péter, Roberts Gusztyó, Barko Ferenc tekintélyes városi polgárok által álló küldöttség tegnap délután felkereste, hogy a templom. Kazinczy, Battyányi- és Kossuth-utcák csatornázását és niveroztatását szives figyelmebe ajánlják. János Demjén polgármester előtt körülbélő a következőkben terjesztette elő a küldöttség ohaját: „Nagyságos kir. tanácsos és polgármester ur! Azon szeretet, tisztelet, nagrabecsülés és bizalom legszentebb erzetétől áthatva, melylyel mindenha visseltettünk nagrabecsült személye iránt a templom. Kazinczy, Battyányi- és Kossuth- utcák ezen nem csak kényelmentőségű és tekintélyes magyar városrészes összes polgárai nevében jelentünk meg Nagyságod előtt küldöttségileg kérvén, hogy az említett utcák csatornáztatását és niveroztatását az ez évi munka-programmba felvenni és a városi közgyűlés előtt magas pártfogásba venni kezgyeskedjék. Meglévén győződve, hogy az ki városunk anyagi és szellemi felvirágoztatásán ernyedetlen buzgalommal fáradozik, ha készséget magáéval tessék, akkor az szerencsés megoldást nyrend. Azért meg egyszer kérjük, hogy elődázhatatlan ügyünket magas figyelmebe venni kezgyeskedjék.” A polgármester meghallgatva a küldöttség kívánságát, megígérte, hogy a nevezett utcák lakóinak ez ügyét töle kitelhelőleg szívesen hordja egy a tanács mint a városi közgyűlés előtt pártolni fogja. Reméli, hogy az meg ez év folytán teljesülni fog.

Gyilkosság Radnán. Egy véres esztartja izgatottságban Radna község lakosságát. Öv. Kozán Szavetát, ki a radnaiak előtt vagyonos asszony hírében állott, f. hó 3-án esztőtökön délelőtt agyában meggyilkolva találta ki. Nyakán egy részdormoly volt, mely arra mutat, hogy a gyilkosok áldozatukat előbb fojtogatták. A testén tátongó sebek messzurásoktól erednek, melylyekből azt lehet következtetni, hogy a tettesek a fojtogatás által még nem tudták a tetheletlen asszonyt megölni. A gyilkosság rejtelmességére csak az vet némi halvány világosságot, hogy az asszony, ösmerőseinek tanácsa szerint, nyakán értékes aranypenzfűzért szokott viselni. Ezt az aranypenz-zekből álló nyak-éket nem találta ki meg, a mi azt engedi sejtetni, a czinkosok rablógyilkosságot követtek el. A büntetett minden valószínűség szerint a szerdáról esztörtökre virradó éjjelen hajtották végre. A nyomozás erőlyesen meindittatott.

Az aradmegyei közkórházról. A szentkirályi Géza dr. eltávózása folytán az alorvosi állás jött üresedésbe, melynek betöltésére közelebb pályázat hirdetteték.

Hirtelen halál. Kotrocics Miklós pusztakamarási pályázó 33 éves neje esztörtökön este az arad-ésanádi vasuton rokonai látogatására Aradra érkezett. Már útközben rosszul kezdte magát érezni és erős fájlalmokról panaszkodott. Mikor a vonatról leszállott, már annyira rosszul volt, hogy nem tudott fövből menni. Kabdebó János dr. vasuti orvos megjelven, az asszony ki-vánságára Götze József új-telep utcazi 5-ik szám alatti lakására szállította — A lakásba érve néhány pillanatra fel-eszmélt, a beteg s kintő mellfájdalmokról panaszkodott. A körülötte levőkötő egy pohár vizet kért, de már nem ihatta meg, mert mielőtt behozták volna, hátradől székében, s meg volt halva. Férje, ki jelenleg benn volt Aradon, azt állítja, hogy neje allandóan erősen kifejlődött szívgyulladásban szenvedett.

A ki elhagyta a beteg férjét. Az aradmegyei közkórházban nehéz betegnek fekszik egy férfi, kinek talán napjai is megvanak már számlálva. Hü nő helyett betegápolók virrasztanak a beteg ágya mellett. Neje, ki alig három hó előtt hüségét esküdött férjének az oltár előtt, ott hagyta hűtlenül a beteg férjét, minden gondozás nélkül. Az elhagyatott beteg — kinek rokonai is távol vannak — ismerősei a közkórházba szállították gyógykezelés végett.

Az arad-ésanádi vasut igazgatóságának a monyászi kobánya részvénvtársulat több peidány márvány darabot küldött be, hogy az unonnan építendő palotájához szükséges márványt töle szállítsa. A monyászi márvány megeredmi az általános figyelmet annál is inkább mert mint szakferfiaink állítják olcsóság és szilárdság tekintetében nálunk a legelső helyen áll.

Embortelen apa. Opre Péter magyaráti lakos — mint levelezőnk írja — csecsemő gyermekét, kit már szülésétől kezdve nem szívelhetett, folyó hó elszejn neje távolléteben annyira ütötte, verte, hogy a kiseddel meg az éjjel a szenvedett sérülések következtében meghalt. Az embortelen apa ellen a bunvádi eljárás már meindittatott, s a csecsemő hullája pedig a boncolás megjelése végett a világi járásbírószághoz vitetett.

Léghuzam a színházban. Miután úgy látszik, egészen hiába beszélünk a színházi léghuzamról, hát egyszerűen constatáljuk, hogy a színházban a léghuzam még mindig törhetetlen, — csak a szünügyi bizottság túri — és hogy egy ur, ki a „Mikadó” első előadá-

sát a II-ik emelet egyik erkélyüléséről nézte végig, ma hülés következtében betegnek fekszik.

Az építkezések Aradon a beállt szép tavaszi idő következtében már megkezdettek. Az ember szemének szinte jól esik gyönyörű ködni, hogy a hosszú pihenés után a munkások kezei között a munka mily serényen folyik.

Emebetegnő. Az aradmegyei közkórházban egy elhagyatott szegény lehorsoni nő vittek be a napokban, ki egészenlye leány gyermekek hozott a világra. A szegény nőn elmebetegség jelei mutatkoztak.

Iparjog beszüntetés. Az aradi iparhatóság a következő iparosok és kereskedőknek saját kerelmökre szüntetete be iparjogát: Aradon: Kolb Ferdinánd utónék. Endrődön: Rosenthal-Stainer Julia vegyes kereskedőnek.

Az arad-ésanádi vasut palotája. Az arad-ésanádi vasut igazgatósága hétfőn délelőtti értekezletet fog tartani, melyen az építendő palotának tervei véglegesen megállapítatnak és az igazgatósághoz beérkezett pályatervek felett a bíráló eredménye kihirdetteik és a legsikerültebb munkának a hatszáz forintot pályadíj kiadatik. Arad városi következő legjobbnévű építészeitől érkeztek be pályázatok: Jiraszek Lajos, Halmai János, Urszt Lipót és fia, Kocsis Lajos, Budapestnél: Peteschaker műépítésznek.

Siket-némák a „Hofehérke” előadásán. Krescsányi Ignác színházgató tegnap ártir az aradi siket-néma iskola felügyelőbizottsághoz azt jelentette ki, hogy az iskola összes növendékei díjlatlanul nézhetik végig a „Hofehérke” holnap délutáni előadását. A szép tette önmagát dicseri.

Elköszönt hus. A nagy vágóhidon tegnap két darab ökor vágatván le, huok orvosrendőrlég megvizsgáltatván elvezethetetlenek találtatott és mint ilyen elásatott. Az ökorok a gyönyör-kör betegesek constatátott.

Tizenhárom pályakötő loptak el ismeretlen maradvány ohajtó tolvajok Widitka József államvasuti pályafelügyelő ketr-czéből március 1-én. Vizagatalus azonban ott hagyta egy komisz törött cseréppárat. Minthogy azonban a károsult a cserét nem hajlandó elfogadni, a pipából bűnljel lett és a nyomozás meindittatott.

Uj iparigazolványt nyertek az aradi iparkamara területén. Aradon: Gülc Károly főt 25-ik szám alatt, mászáros fiok-nizetre. Battyányi: Marezky János szabóiparra. Schwarz József baromfi kereskedésre. Endrődön: Rosenthal Markus szatós kereskedésre. Füzess-Gyarmaton: Eke Sándor, Turi István és Gergely engedélyhez kötött építési iparra. Szeghalmon: Király Lajos timár, iparra.

Tolvajlás. Öv. Honnyogár Junone csintyei lakos istállóiból február 28-rol 27-ikére virradó éjjelen ismeretlen tettesek öt fehérszőrű magyart juhot eltolvajoltak. A nyomozás meindittatott.

Előfektetetlen faszekrények. Táncos Rezdő használat, bécsi penzkerénygyártó, kinek a oszár-városba nagy kiterjedésű gyára van, legutóbb egy oly találmányra nyert az oszecs europai és amerikai államokban kizárólagos szabadalmat, mely hivata van a túzentes pénz- és okmányzsekények feltárássának terén az egész művelt világban általános méltánást lenitlen. Ezek az előfektetetlen faszekrények melyek a nyilvánosan megtartott hivatalos tüzpróba alkalmával bámulatos eredményt mutattak fel. Az izová tüzetített faszekrényben elhelyezett iratok, papirpengek, könyvek bálirohák stb. a szekrények felnyitása után egy oly állapotba találtattak, mint mikor azokat a szekrényeket tettek. Táncos a tűz- és betörésmentes penzkerények el is ez újítással készíti, mely rendkívüli előnyököt bír a régi rendszer felett, amennyiben tüzmentességük nagyobb, mert a külső válszelek kétezer vastagságú a régeknél, meg a belső falát képező impregnált fahurkolat, mint rossz hővezető a melegnek befelé huzódását gátolja, meg betörésmenteset az 5 milliméteres vasfalnak mér említett vastagsága és szilárdsága fokozza. Czelzésrűségük szembeszköz má azért, mert a szekrényeknél az „ddigi rendkívüli vastag falak elmaradnak és így a szekrények belsőjében sokkal több hely marad, a mi természetesen nagy árkiütöbbséget idéz elő, mert a ki eddig kénytelen volt pl. 3-as számú szekrényt használni, annak megfelel a Táncos-féle 1-es számú is, midán belső terjedelme azonosval egyenlő. Rendkívüli cselzésrűségük nagy üzletek, irodák, intézetek stb. számára a nagy tüzentes faszekrények, könyvek és okmányok elhelyezésére, fly penzárak és szekrények egy két óra mintegy 1000 darabban terjedtek el és végeik közt van a legtöbb pénz s biztosító intézet, a közős hadügyminiszterium, hadparancsnokság, vasutak, az első magyar áll. biztosító társulat, a „Foncier” és a „Magyar Francia” biztosító intézet, Koburg herceg, Tisza Lajos gróf, Holnóthy herceg, számos postahivatal, az országban építő bizottság és a legelőkelőbb kereskedő házak. A fentemlített cselzésrűségű szekrényekre szivesen nyujt bármintű felvilágosítást.

Hazánk és a főváros.

Időjárás. Hazánkban: Eszaknyugatos, és északiak, helyenként erős szelek mellett, a hőmérséklet nagyobb lett, a légneműs mindentől alább szállott. Az idő nyugaton deris, keleten változó felhőzetű, csapadéktalan, fagypon körül üne. Kiltás a jövő időre! Hazánkban: Általában változó, szeles, enyhe idő várható, kevés vagy semmi csapadékkal.

Munkácsyék elutazása. Munkácsy Mihály és neje — mint már említettük — esztörtökön délelőtt a 10 óra 40 perczkor induló keleti futarvonattal akartak Budapestről Bácsba utazni, azonban a nagy szél miatt a vonatoknak akadályokkal kellett küzdeni a táviró utján 4 órai késést jeleztek a központi személypályaudvarba, miről a mestert azonnal értesítették. E négy órat Munkácsy barátai és rokonai arra használták fel, hogy a mester körében maradjanak s vele is ebédeltek. A délelőtti folyamán meg Tórr István tábornok látogatta meg Munkácsy a szállóában. A tábornok csak imént érkezett a fővárosba és sietett a mestert üdvözölni. A művész és neje délután 2 órakor hajtották ki a pályaudvarba de meg egy óra hosszág kellett várakozniok a vonatra, mely idő alatt az őket kísérő rokonok és barátokkal társalogtak. Kőnn voltak a pályaudvarban: Telepy Károly, dr. Szmracsányi Miklós, öv. Röckné urhölgy leányával, Lichtenstein Georgetta festőművésznő, ki Munkácsyank szép virágokból készített üdvözlőt. Munkácsy Sándor, Fittler Kamil építész, Lechner Lajos, Kócs képviselő, Láng urhölgy stb. A vonat három órakor robogott be a pályaudvarba. Munkácsyék, midán kísérőiktől szívelyesen elbucsztak, beszálltak a kocsikba s a vonat 3 óra 5 perczkor nagy élénzés s

Rosenblüh H. és Társa Aradon.

Ruhák elkészítését a legújabb divat után elvállaljuk.

A n. é. közönség szives figyelmébe ajánljuk a közeledő tav szí idényre érkezendő legújabb kül- és belföldi

divat-keelméink

hozzá illő különféle díszekkel, továbbá

nagyszerű raktár

különleges napernyőkben.

Ezeket kívül a legjobb birnének örendő vásongyárosok

Siegl János és Társa ereasz. házi vászon, rumburg, stb. gyártmányai.

SCHROLL BENEDEK és FIA chifongyártmányai,

nemkülönb

erdélyi gyártmányu damaszt és Jaquard

asztalkendők és abroszok.

Rosenblüh H. és Társa Aradon.

Minták kiváratra bémentve küldetnek

KRISPIN JÓZSEF

zongora-raktára és hangversenyterme,
Aradon, Deák-Ferencz-utca 28. sz., saját házában.

Van szerencsém a t. helybeli közönség figyelmét nagy választéku zongora-raktáromra felhívni.

Egy Myuon-zongora, 150 cm. hosszú,
7 octáv. érozlappal, vasszerkezettel,
diófából. 380 frt.
finomabb kiállítással 420-450 frt.

Egy zongora, széles érozlappal, egész vas-
keret keresztúrokkal, szép kiállítás,
diófából. 500 frt.
fekete fából 600-650 "

Egy rövid-zongora, (Stutzflügel), ele-
fántesont érozlappal, vasszerkezettel,
keresztúrokkal, szép kiállítás dió-
fából. 450 frt.
fekete fából (ébenit) palisander 500-650 frt.

Egy hangverseny-zongora, legújabb rend-
szer. 700-1600 "
Egy pianino, kis alakban 350 "
Egy pianino, nagy alakban 400 "
Egy pianino, keresztúrokkal 500-600 "
Egy harmonium 100-100 frt.

Minden zongora szép hangú, könnyen játszó, legnagyobb hangtartással, száraz jó fából, szállít-
ható és tartós. Megegyezés szerint részletfizetésre is eladatnak.

A zongorák, melyek gyáraitól a zongorákat hozatom, jó elkészítése iránt a legnagyobb biztosi-
tényt nyújtják.

Atjatszott zongorákat cserébe vállalom, azokat bérletbe adom s legelőnyösebb feltételek mellett
eladom.

Zongora-hangolások s javítások a legpontosabban eszközöltetnek.

KRISPIN JÓZSEF,

zongora-kereskedő Aradon.

8-3.12

Zenemű, vonó- és fuvó-hangszerek, papírkereskedés és kölcsönkönyvtár Aradon, főtér, zárdá-épület.

920/1887. sz. 194-1.2

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a pécska-kovács-
házi, ménes-szt.-annai és aradi uradalomhoz tar-
tozó alább felsorolt bértárgyaknak további
hasznosítása végett az alább megnevezett he-
lyeken és napokon felsőbb jóváhagyás fentar-
tásával — írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásá-
val egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog
tartatni, melyre hasznbérrelni kívánók 10 szá-
zalék bánatpénzzel ellátva meghivatnak

Az árverési feltételek és kikiáltási ár a
kerületi ispánságnál megtekinthetők.

Hasznbérbe adatnak

Aradon, a m. kir. jószágigazgatóságnál
1887. április 14-én, d. e. 9 órakor

a m.-csanádi káposztás-föld, nagylak-töviskesi puszta,
m.-pécskai felső legelő, apátfalvai-, m.-csanádi, pa-
lotai, nagylaki és sajtényi halászat, és a nagylak-
-, sajtény-, töviskesi-pusztán gyakorlándó vadá-
szati jog. A hattonyai mászárszék-épület, a csa-
nádi révívím melletti italmérsi- és a nagylaki vá-
sár-vámjog, továbbá a szabadhelyi maradványföld,
ó-szt.-annai nyéki puszta, a gyoroki csángótelepi-
tésből fennmaradt föld, glogorácsi-, mikalakai- és
paulis-szabadhelyi halászat, Szentléányfalva és Ko-
vaszinczhoz tartozó ujanáti csárdabeli italmérsi
jog, végre az aradi Maros melletti furaktári hely.

M.-KOVÁCSHÁZÁN
a m. kir. ispánságnál

1887-ik évi áprilishó 13-án, d. e. 10 órakor

a kovácskői XVI. osztályból vis-zamaradt föld,
és a kenderáztató, kunágotai határban fekvő föld
és telep és az alberti italmérsi jog.

Megyesen, a m. kir. ispánságnál

1887. április 15-én, d. e. 11 órakor
dombiratosi tanítói föld és 60. sz. telep és a föld-
vári visszavett telep.

Kelt Aradon, 1887. február 28-án.

M. kir. államjóságigazgatóság.

BRÜNNI KELEMÉKET
elegáns nyári öltözetre

3.10 méteres szelvényekben.

minden szelvény 4 bécsi róf.

4 frt 80 kr. igen finom.

7 frt — kr. legfinomabb.

10 frt 50 kr. legeslegfinomabb

valódi gyapjuból,

valamint cammgarn- és felsőkabátkeleméket, ugyszin-
tén utazó-plaideteket, dbját 4 és 6 ftrért, szállít az ősz-
szeg utánvétele mellett szilárd és jóhírűnek
ismert **posztógyári raktár**

SIEGEL-IM HOF

Brünn, Ferdinandsg. Nr. 70.

Magyarázat. Minden szelvény 3.10 mtr. hosszú
és 136. cm. széles s így teljesen elegendő egy tö-
kéletes férfi-öltözetre. A főnnebbi czég ismeret-
tes szállásága és jelentékeny munkaképessége kezes-
kedik arról, hogy csak a legjobb áru, pontosan a vá-
lasztott minta szerint szállítsanak. — Mintán most igen
sok szédelőző czég „brünni árúk” köpenye alatt ga-
rázdálkodik, ezek ellenében a főnnebbi czég mintákat
küld ingyen és bérmentve. 192-1.20

Az aradi piacon
hallatlan csoda!!!

Női ingek 65, 80, 90, 1.80 krig. 3-4.8
Ejti corsetták 65, 75, 90, 1.80-ig.
Fehér alsó-szoknyák 90, 1.—, 1.20 frtig.
Férfi ingek chifon, pique, kreton vagy oxford 1.—
1.10 1.20, 1.40, 1.50 frtig.
Férfi harisnyák párja 8, 10, 12, 15, 40 krig.
Gyermek harisnyák 8, 9, 10, 12, 15, 20, 25, 30-ig
Női harisnyák fehér és színes 15, 18, 20, 25.
Kretonok és szattenok 16, 18, 20, 25.
Kockás és színes szövetek 16, 20, 25.
Férfi kalzpak legújabb divatnak 1.20, 3.50-ig.
Gyermekkoscsik, kézi kosarak, utazó
böröndök, nap- és esőernyők, sétatálcák, nyak-
kendők, keztyűk, paplanok, asztalneműek, ágyta-
karók, gyermek-ruhák legújabbak nagy választékban
és meglepő olcsó árakon kaphatók.

Kilényi Adolf

Aradon, főtér 20. sz. a., a „Kék golyó”-hoz

Hirdetmény.

A Maros folyón városunk határában fen-
álló viziművek s vízhasználati jogosítványok
gazolására nézve, az azok tulajdonosai részé-
ről beterveztett okmányok mátol számított 30
napon át a városi iktatóhivatalban közszem-
lére vannak kiteve.

Erről az érdekeltek oly figyelmeztetéssel
értesítetnek, hogy amennyiben a viziműveket,
vagy a vízhasználati jogosítványokat saját ér-

478-1887.

21 v.—2.2

Hirdetmény.

A magy. m. kir. Belügymini zterium m.
é. 65109. sz. alatt kelt intézvényével elrendelte,
hogy a mult nyáron az ország több városában,
ugy városunkban is fellépett, de megszűnt
ázsiai choleraanak még lappangó csirájának is
előléseire megkívántató óvintézkedések a teli
idény alatt is legnagyobb erélylyel foganato-
i-tassanak, ennek folytán szükségesnek látom a
lakosság figyelmébe a m. é. 7885/886. sz. tanácsi
végzéssel már kihirdetett óvintézkedések folyo-
ntos és megszigorubb teljesítésére felhívni.

A vendéglők, kávéházak, korcsmák és
egyéb nyilvános üzletek tulajdonosai és bérlői,
továbbá minden háztulajdonos köteles árnyék-
székét, ha az egy év óta nem tisztítottat, vagy
az üzlet terjedelménél fogva tisztítást igényel
m g a meleg évszak beállta előtt kitisztíttatni,
a szemégtöredék tartalmát — több lakot magá-
ban foglaló házak, szállodák és korcsmák ud-
varából naponként, kisebb házakból mind-
n harmadnap — kihordatni, az udvart tisztán tar-
tani. Az utcára vagy folyókába véres vizet ön-
teni, elhullott állatot vagy állati hulladékot ki-
bogni, büntetés trhe mellett tilos.

Tartozik minden háztulajdonos háza udva-
rán egy hordóban vizet tartani, melyben 100
literre 5 kilo nyers karbolsav, vagy 10 kilo
vasgálicz felolvaszva álljon, ezen folyadékból
magánházakban hetenként egyszer, középüle-
tekben hetenként kétszer az árnyékszék minden
ülöhelyére 5 lit-rt számítva, beönteni, ugyan-
ezzel fertőtlenítenődök a személtádk vagy göd-
rök is.

A lakosztályok tisztán tartandók, reggel
és este naponként jól kiszellőztetendők, a ku-
tak tisztán tartandók, mellettük netán lévő mé-
lyedések egészséges földdel betömendők, nehogy
mocsárvíz beszivárgása által a kut vizé ivásra
alkalmatlanná tétessék.

Aradon, 1887 február 16-án.

Urbányi,
főkapitány.

dekei kre nézve sérelmeseknek tartanak — jo-
gukban áll az iránt felszólomással élniök. A
felszólomások a feunebb kütüzött határidőn
belül az iktatói hivatalnál adandók be.

Arad, 1887. februárhó 12-én.

A városi tanács.

Rozsnyay Mátvás

gyógyszertara

s művegyészeti laboratoriuma

ARAD, Szabadságtér 1-ső szám.

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid
idő alatt Európaszerte híressé lett a orvosi
körökben is feltűnést keltett azon hatal-
mas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógy-
módokkal a legtöbb esetben daczó beteg-
ségek, mint migrain vagy félföldalu fejtájás
ideges fogfájás, fejszába, sőt még a gyomor-
zsába és egyéb idegbajok is — vele gyor-
san és kiváló sikerrel gyógyíthatók

Használati utasítás: Ujhegygyel 1-2
cseppet kell dörzsolni a szert, a mint az
ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erő-
sebben, a bomlokon vagy halántékon migrain
esetében; az arczsonton arczsábanál; fej-
tetőn vagy tarkon egyéb fejtájásnál; az áll-
kapcán ideges fogfájás esetében, a gyomor-
ájón gyomorzsábanál, vagy hystericus hány-
ingeruél.

A Po-Ho különben is igen illő essentia lé-
vén a bekennt helyeken az ellilánást gyenge-
g- zgetés által elősegíthetjük, mi a hat-
ást fokozza. Mivel ellilánása közben a szem-
et könnyzésre ingerli, czélszerű azt ilyen-
kor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a
„Wiener medizinische Wochenschrift” a Po-
Ho felől következőleg nyilatkozik:

„A Po-Ho itt orvosi, valamint a közön-
ség körében valóóságos feltűnést okoz. Hatá-
sa migrain, fejtájás és neuralgia esetében
valóban meglepő, 1-2 csepp a fájdalmas
helyre bedörzsolve elegendő a fájdalom azon-
nali csillapítására. Ezen gyógyszer sokszoros
tapasztalás után a legmelegebben ajánlható.”

Ára egy kis üvegnek 85 krajczár.

29-16* Kapható Aradon:

Rozsnyay Mátvás,

gyógyszertárban

Szabadságtér 1-ső szám.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint a főtér 18-ik szám alatti Habereger-féle házban 6 év óta fenálló

WECHSLER és NAGY-féle

fűszer-, festék- és anyag-áru üzletet

saját számlámra átvetem és azt

WECHSLER JÓZSEF

kereskedelmileg bejegyzett czég alatt folytatom.

Midőn egyuttal eddigi nagybecsű pártfogásáért köszönetet mondok, kérem azzal ezután is engem megtisztelni, biztosítván, hogy minden igyekezetem oda irányuland, miszerint
legjobb minőségű áruk, pontos kiszálgáltatás és legjutányosabb árak által megelégedésüket továbbra is kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel, alázatos szolgálja:

WECHSLER JÓZSEF.

102-4.6